

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönyje.

Bérmennyiség levélkék el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:

Helyben havihoz havi, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes évre . . . 7 for. —
Félévre . . . 4 " 50
Negyedévre . . . 3 " 50
Félévre egész évre 20 frank.
Egyes száma ára 5 kr., a kapható
a kiadványokról a Gross Gusztáv
könyvtérkezelésénél.

Hirdetések iratvezetnek a kiad-
óhivatalban.

Hirdetési díj:

4 hasznos garáncsorszám vagy
annak helye 6 kr. Nyárvéig és
többesiről hirdetések iratvezet-
nek. Hirdetés egy nap
mely után még külön 30 kr.
helyettesítendő.

Hirdetésnek tartalmának ára 10 kr.
Nyárvéig és Nyárvéig alatti
előfizetés.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda.

Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

hová a lap szállással illető közlemények iratvezetnek.

A szerkesztői helység.

F. E. R. VILMOS.

Kéziratok vissza nem adódnak.

A lap kiadó-hivatala.

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Idé kiadványok az előfizetési díj és hirdetések díjait.

az erdélyi részűk fűrdők hanyatlása.

Büszkén tekintettünk végig szép há-
nánk keleti részén, hálaírást tartozunk az
öngök, hogy anyai kincseivel halmozott el
nemünk, ezek között oly számos termé-
szes fűrdővel, melyek nemzeti vagyonok-
nak nem megvetendő részarányát kellene
hogy képezzék. De ugyanakkor beleva-
gyul az öröm öntudatába a szomorúság
szerte.

Fűrdők hanyatlása

Hogy mit jelenthet tartalmilag, de
úgy nemzetgazdasági értelemben az
ilyen hanyatlás, szorosan véve fel sem
számítható; csakis a nagyszámú coniu-
rakat egybevetésével vonhatuk le meg-
közeli következtetéseket.

A mióta hazánk a közlekedés eme-
dése és egyenes vonala kiteljesedése a
közvetlen forgalomnak Kelettel több irány-
ban — jelesen Brassón át Romániával
és illetve a balkáni félkörrel — nem külön-
ben Zimonyon, Orsován át — megnyitott
Magyarországi átkar — transzit-véve, köz-
vetlen szerepe emelkedett, akár pedig al-
talmas kereskedelmi piacra és hangzó
képeségre tett szert, az erdélyi részük
elők forgalmi összeköttetése nem csak
mégben járultak hozzá ahhoz, hogy nem-
zeti kincseinket a forgalomban mindenha
megvalósítsuk, érdekesíteni tudjuk.

Az erdélyi részükkel különösen kelet-
del-nyugati irányú vulkanikus talajaku-
lati megnyitások előttünk egy olyan jó-
vedelmi forrást, melytől elvett inkább csak
mint, tényleg megvett, azokésszerűleg így-
keztünk ugyan kihasználási, de legkevésbé
sem okosulárg.

Az erdélyi részükkel feles számú és
változatossá minőségű földi valószálg spec-
ificitánnal képezik; sajnos, ezek azok, me-
lyekre ez időig a legkevésbé gondot for-
dítottunk a hagyaték azokat hanyatlani.

A szomszédos Ausztriának, Németor-
szágnak annyi számos kincsei mellett a
fűrdők nemek, de minden gondos figye-
lemmel kísérik. A megvett fenntartása
és fejlesztése — ezen helyes irányú
figyelmeztetése kérésén felül áll, nálunk
azonban kevésbé nagy alkak: azást.

Az erdélyi részükkel társadalmi
szós kihasználású elonyei vannak, így:
forgalmi fél vése, s, köztben, barnaszen és
érbányázata, erdő-árföldözés stb.; de
ottunk vannak még nagy alkak: azást.

Rossz statisztikus ugyan az, ki az
örökletlen számításokból közvetlen kö-
vetkeztetése valamit bárra, arra, hogy
egy, így egy van, hacsek nem kutatás a
haj természetek okát.

Mi az egyszerű földi jelentésekre
nem építünk, inkább a köztudatra, a
fűrdők tapasztalatára.

Ígaz és szomorú valóság, hogy az er-
délyi részük földi látogatottsága vissza-
szo van, hanyatlók.

Hol az oka ennek?
Nem vitatjuk merőben, hogy a zóna
kiteljesedése négyvona félházzal arra, hogy
a helyi elonyók a végpontok érdekében
teládoztassák; nem vitatjuk azt sem, hogy
eddig a közlekedés drágasága az erdélyi
részükre szállította ki a földközi arko-
időegységét.

És felette egyszerű
Azt sem vonjuk kétségbe, hogy a
mostoha időjárásnak ne lehetne valamit

felírni, Valamint azt sem, hogy a szoms-
szédos Romániát is más politikai kör ne
tarthatná fogva.

De mindez nem elegendő ok. Mi a
hibát egybevitel is keressük.

Hibázatok a helytelen és ingadozó
kezelést, mely a határozatlan kihasználás-
ban, a javítás, kényelem emelésének mel-
lőzetében lelelezk.

Hibázatok főként a szakzszerű ke-
zelés hiányát s hibázatok azt a rossz po-
litikát is, hogy sokan vannak onvéreink
közül olyanok, kik szivesebben menek
idegen országbeli fűrdőkre.

Olyan ok, mely földünk hanyatlásá-
nak mibenlétét földírteti, igen sok van,
ismerjük azokat, s a sajátot nem érheti
vad, hogy arról ne vizsgálottat válna fel
a közönséget.

A kezelés általán rossz, hiányos, s e
miatt földünk mérlegdrág. Kényelem
csökken. A kihasználás módja tervrel-
küli.

Nem akarunk pálcát törni a felett,
ha valon a földök biztos, birtokoslag,
állami vagy egyéb kezelésé hiátatja-e a
a bajt? Ez gyakran csak helyi szeze-
től kérés.

Amint konstataciókat csak, hogy
hanyatló földünknek esakis társadalmi uton
menthetjük meg.

A balneológiai egyesületnek szép és
nehéz feladat van, s nem kevésbé nemek
és halás cél vezérel az erdélyi részük
Kár-pátgyezetlet is.

Fűrdőknek minden aron fenn kell
tartani, meg pedig orok a karban.

Orizniuk meg tehát kincseinket, tegye
meg mindenki a magát: jassaljon, szó-

lajlor fel, hasson oda gyakorlati tapaszta-
latai útján, hogy földünk helyzetén javít-
va, azokat a nemzet számára megmen-
tessük

B. K.

A kiállításunk eszméje.

Ez a nálunk oly rövid idő alatt annyit
valóztatott szava, s jelszavunk lett, meg-
tis csak a megvalósítás stádiumába fog lépni.

Részként feltelet megdőlnek harcra tar-
tottak mindig azt, hogy: vajon nemmi,
vagy világkiállítást rendezünk.

E kérdés annyira is inkább megdől és
hálálisan, mert a pro és contra sorozata nem
csökken. Az eszmé azonban csak egy: a kiál-
lítás. Ez az eszmé pedig győzött.

Helyesültek azok a tapasztalatok eljárást
a kormányzat, hogy a sikert nem vállalja el a
saját szemléltetése, hanem kifejezetten infor-
málunkat a hangulati felől. S igen eszé-
szerűnek bizonyult az, miszerint a f. városi
iparosokat, mint e téren minden eszté hang-
zó és vezérszerepe hivatott testület: ké-
zesség meg és tudakoztatni a halandóság.

A kiállítás nemzeti lesz.

Természetesen: könyvnek csak az er-
költés diadalát mostan mérleget, tekintve
főleg azt, hogy majdnem osztatlan orszá-
mítottat az ország ezt a specialitást.

Hazánk amugy is 25 év előtt alatti oris-
tápekkel került előnk mindenképpen, hogy
országunk a nemzet kiállítását népe-
sápos ok. Mielőtt a kiállítás esz-
mejének teljesítése nem lehetett soha és
is lesz míváród. Minden világkiállítás, min-
den nemzeti kiállítás mivel nemzetünk ny-
gái karra végződött. De az erkölti sikert fon-
marrad s az állásod.

Nincs ok: miért történt az, hogy nem
vagyunk ugyan parallel arccsalonban a néme-
kkel, franczók, angolok kulturális fejlettsé-
gét.

tellem az ágánra s szorongó szíval várta
a handelt. Belső természetesen minden át-
bél biheletlen pontosságát áttutattunk. A
a boldogult idők egy-egy csillag eszté kő-
tásoz emleke után: majd a bűlés és szövet
közti ország átkirakásának történet — ahol
nemmi: Isten meg, így vértelatlannal magamál.

S lett is. Megvett a handelt. Ápr. sávó-
szint eszmé, rőt szakkla, város széplés arca
s az a jellemző görbe s köztől átszépített
ör kimondhatatlanul teleszteltek nekem!

Mintán történeti legyőre jól átvizsgálta
és eszméit mellénytem, megtekintte az ér-
dekesen eszmésített — az alkut.

Négy forint az arca, szókak határo-
zatlan.

— Micsodé, egy forint? Az szok. Egy
forintól ötven krajczár anna a rendes ár.

— Nincs olyan, Szatle.

— Na ha nincs olyan, Isten áldja meg
— a sával kisérlet a szobából.

S én hagytam menni a Szatle, Jón a
másk — gondolat — Jón a Dúvid, meg
Jahelstajn: van annyi mint a polya, özönél
aramlank O-Budáról.

Ferencesnek jókatartást figyelmzett,
hogy az első vevő ne engedjen ki a kezem-
ből, a második már kőbebotott ígér, a harm-
madik meg inkább s így utóbbiak olyan kraj-
czárok ha eladott és én eszméit mellénytem.

Nem hittem. Mittdá ahhoz egy asszony
ki hozzá meg télt, hisz az nem embert.

TÁRSZEL

A handelt.

— Reménytelenül.

A Brassó' eredeti társaság. —
Azok a nyelvtudósok haza-nyavó mind-
inkább megnehezítik a nyelvok grammatikai
tanulását.

Ígék csak három mondati predikátus,
most meg mit egy negyediket is feltesznek
a sorozatba: elvezetnek a handelt öngremni
ütrének.

Közösönm szépen!

Mintha anna a dor, ide, das-nak, meg
annak a hely, hanc, loca a külsőből eszté
esték csak olyan könnyen lehetne baviást a
his nevelésnek, mint a telefőrtől baviást, vagy
a turie legyárt.

Haj sok bajt ad, háj még az öng-
nem öngremni való bandarom. . .

Még az az ezer szorozata, hogy a ma-
gyar nem osztályozta a dolgokat nemke-
szent, mint a magyarok a német, ki a kancsát is
meg a partiót is eszté egy, nevezti, hogy das
Pord.

Hogy a kaksz nyelv, meg helye! Hát
Hát én nem bánom, keresztelje a hand.
Ist csak egy grammatikusok könyök-kezdők
szent, öngremni ütrének vagy akármiként,
nekem a handelt handelnak marad örökön

okultak; s tannak első alkak a monok ar-
tókult; azért alkotom a handelt nem veszt
biheletlen értekelből egy kátrányt sem (?)

Mert én a törösváros csak Szatle-
kelt meg Dúvidoké közttem hite hagyott káb-
táimra, megnyitokézt elzípítom a más beles-
ge gáborok Állom-alomnak — tisztességes
alkut.

E főrén a Jelen és Jelen lassm-féle
elvet értenek valottak s boldogulnak mind a
kétesen.

Hadd mondok el erre nékre egy eszté.
Igen jól emlékszem. Csoprehy, Sár-
Galkó-Jónka a promóje előtt történt.

Azok az a Sárka Galkó' a megháld-
golt teletelenség irónak szorosa Jóna lett s
nével a magára ragadt: a dicsőség hának.
A primóiem minthaillan meg kellett je-
lenem.

Mert szerettem Thalis templomát szor-
nyen, papist lapidomnak tartottam; az a fes-
tőt világ, az a legkor dicsőtelenn volt zyer-
mekemőm én. E tekintetben csak a bányaiak
közömbömben Pordólád, hogy az a Jóna
égre mereselet, az eszté pedig Jónakim; meg
hogy nekik az istenek többet áldat, mint
nekem — a langszék.

Egyékként, mondom — in illo tempore
— egy vagy dagasztatá kövéltek. Voltam én
is a szászok tisztelet virál meg sor requira-
lók, sikerem megkötésén én is a nehez
szerepekkél, asztal, diván, töltött székkel szin-

podra szállástalok; gyorsan felutlam gyu-
tani a szászok előtt a Jóna — már t. i. a
gyertyákat: biheletlen lelkiismeretességél
körtomlet le a szinlapot; széles helyismeret-
em arra a kellemes szitűkezőbe hozott, hogy
a kelletett rozsdás kardok, boldogult fittak
összehalmozók gyorsan utba tudtam juttatni.

Törzse mindent egy fittalgegyeztet, mel-
egyen magarapító vágyaimnak teljesedése mel-
lett valóban magas polcra — a kakszálkőre
emelt.

De már Pesten a tisztelőjelekkélt ilyen
Apró-szörű szolgálattok fejében nem osztalgat-
gik azok a jó kedvi uraságok.

Pistár Jónka a becsut meg Thalis tem-
plomán is!

Nehéztem fel. Ha lett volna is kreditem,
nem volt kínel érvénytelenem. Tót hási-
szorom, a külből igen tisztelt Ferencesnek,
e tekintetben megköszönhetetlen természetű
dicsőkedéltől. Valami felköltött után kellett
néztem.

Volt nekem egy pompás szentia illu-
mináció. Királszékbe kélt baronyisnivalok,
pohár tapintás, mint a legutóbbabb siberiai
hermin; testvérek közttem is megért négy
oszték forintotok.

Ezt eszmélettel ki szótalt Thalis ölté-
ra. Szajnáltam nagyon, de hát mit meg nem
tesz az ember, ha zemes szegényedő helyi
kőből s ha nem voltam „várandas" — pénz
után. Áldozatomat szívesen kikövelem s leter-
-

